

What's in a name?

Bij de JP houden we van zo normaal mogelijk, de dingen niet ingewikkeld maken. Dat leidt namelijk af van dat wat écht belangrijk is. Bij de bedoeling blijven, zou je het ook kunnen noemen. Eerlijk is eerlijk, de titel die hierboven staat, doet eigenlijk geen recht aan dat uitgangspunt, maar verwoordt wel heel treffend waarom we bij de JP zo min mogelijk functienamen gebruiken.

De zinsnede 'What's in a name?' komt uit het verhaal over Romeo en Julia van William Shakespeare. De eerste uitvoering ervan was in 1596 en sindsdien is het in allerlei varianten gespeeld en opgevoerd. Het verhaal gaat over de onmogelijke liefde tussen Romeo en Julia. Omdat ze uit rivaliserende families komen, kunnen ze onmogelijk samen zijn. Julia verklaart Romeo haar liefde en vertelt hem dat ze van hem als persoon houdt en dat zijn naam

voor haar onbelangrijk is. Een naam is maar een naam, het gaat erom wie je bent.

Zo is het ook bij de JP. Een functie en de daarbij horende functienaam lijkt duidelijk, maar zet eigenlijk iets vast in het hoofd van de ander. Je denkt te weten wat iemand doet, wat iemand bijdraagt aan een organisatie. Maar eigenlijk zorgen die functienamen juist voor kaders, een afbakening van werkzaamheden en verantwoordelijkheden. En zo werken we dan weer niet bij de JP. We hebben het liever over rollen en taken. Het gaat namelijk niet over functies en functieomschrijvingen, maar juist over dat wat je te doen hebt, je eigen verantwoordelijkheid en kennis.

Jarenlang kenden we binnen de JP 'hoofden' en ook de functienaam 'manager' hebben we een tijdje gebruikt. Een 'hoofd' was een leidinggevenden op een locatie. Die functienaam kwam voort uit de CAO's van die tijd. Toen we eens bewust stil gingen staan bij die term, kwamen we erachter dat we van alle JP-medewerkers vragen 'hun hoofd te

gebruiken', dus niet alleen van de 'hoofden'. Wat zij doen is coördineren, zorgen dat er samenhang is en dat de boel blijft draaien. Die visie hadden we in feite al jaren, alleen de functienaam bleef achter bij onze manier van werken. Daarom noemen we 'hoofden', 'leidinggevend' of 'managers' sinds een aantal jaar 'coördinator'. Door te stoppen met het gebruik van dat woord stopten we ook met de achterliggende gedachte van hiërarchie die het zou kunnen oproepen.

Er zijn bij de JP ook geen ambulant begeleiders, persoonlijk begeleiders, gespecialiseerde begeleiders, activiteitenbegeleiders, groepsbegeleiders, eerstverantwoordelijke begeleiders of nog andere begeleiders. Er zijn alleen (assistent) begeleiders. Ja, we zijn allemaal verschillend en vullen onze rol anders in. En dat is maar goed ook! We willen die verschillende benamingen niet, want dat levert eigenlijk alleen maar onduidelijkheid en onrust op. En voor je het weet, zorgt het verschil in functienaam ook voor een verschil in beleving of waardering van de rol die

die persoon vervult binnen het team. Dat is nergens voor nodig, want waarom is dat wat de ene collega doet meer of minder waard dan wat een ander doet?

Het principe van zo normaal mogelijk werkt ook door in sollicitaties. We zijn geïnteresseerd in de mens met zijn of haar verhaal, interesses, vaardigheden en talenten. Welke titels iemand heeft of welke functies hij of zij heeft gehad is niet altijd van belang. Zo zijn er genoeg begeleiders die vóór hun baan bij de JP werkten als vrachtwagenchauffeur, uitvaartbegeleider of bijvoorbeeld verpleegkundige. De kennis en ervaring die iemand eerder opdeed, maken deel uit van zijn of haar verhaal. Dát neemt die persoon mee in het hier en nu en plukt daar vaak de vruchten van.

Een ander voorbeeld is de zoektocht naar nieuwe leden voor onze raad van toezicht. Als mensen een cv sturen met daarop alleen hun titels reageren we maar zelden. We willen graag weten wie iemand is en wat hij of zij aan het verhaal van de JP wil en kan bijdragen.

Want waar je ook werkt binnen de JP, we hebben met elkaar als doel het geheel sterker te maken om zo mensen goed te kunnen ondersteunen bij leven. Wat je functienaam dan is, maakt niet zoveel uit. We willen dat mensen doen wat nodig is én doen waar ze goed in zijn.